

پادشایهك هه‌بوو له سه‌رده‌می پیش ئیوه، و جادووگه‌ریکی هه‌بوو

له سه‌هه‌یه‌وه -ره‌زای خوی لیبیت- که پیغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمو‌پت: «پادشایهك هه‌بوو له سه‌رده‌می پیش ئیوه، و جادووگه‌ریکی هه‌بوو کاتیك جادووگه‌ره‌که پیر بوو به پادشای ووت: من چومه‌ته ته‌مه‌نه‌وه و منالیکم بو بنیره با فی‌ری جادووی بکه‌م، ئه‌ویش مندالیکی بو نارد تا فی‌ری بکات، تازه پیگه‌یشتووه‌که له‌و پرنگایه‌ی که هاتوچۆی پیدا ده‌کرد؛ خواناسیکی گوشه‌گیر به‌دی کردبوو وله لای داده‌نیشته، و گوپی له قسه‌کانی پرا‌ده‌گرت و پپی خو‌ش بوو، جا کاتیك ده‌چوو بو لای جادووگه‌ره‌که به لای خواناسه‌که‌دا ده‌رۆ‌نیشته وله لای داده‌نیشته، و به‌هۆی دوا‌که‌وتیه‌وه جادووگه‌ره‌که لپی ده‌دا، و منداله‌که سکالای برده لای خواناسه‌که، ئه‌ویش ووتی: ئه‌گه‌ر له جادووگه‌ره‌که ترسای بلتی: له ماله‌وه دوا‌یان خستم، کاتیکیش له ماله‌وه ترسایت بلتی جادووگه‌ره‌که دوا‌ی خستم، له کاتیکدا ئه‌و له‌سه‌ر ئه‌م حاله‌ به‌رده‌وام بوو و رۆژ‌تکیان هات و پینی نازه‌لیکی گه‌وره‌ری له خه‌لکی گرتووه، ووتی: ئه‌م‌رۆ ده‌زانم، ئایا جادووگه‌ره‌که باشته‌ریان خواناسه‌که؟ به‌ردیکی هه‌لگرت و ووتی: خوا‌یه ئه‌گه‌ر کرده‌وه‌ی خواناسه‌که‌ته له‌لا خو‌شه‌ویستته‌ری له کرده‌وه‌کانی جادووگه‌ره‌که؛ ئه‌م نازه‌له‌ بکوژه‌تا خه‌لکی ده‌ربازیان بیته، و به‌رده‌که‌ی تیگرت و نازه‌له‌که‌ی کوشت و خه‌لکه‌که‌ ده‌ربازیان بوو، و پاشان هات بو‌لای خواناسه‌که و ئه‌مه‌ی بو باسکرد، کابرای خواناسیش پپی ووت: ئه‌ی کوری خو‌م، ئه‌م‌رۆ تو له من باشته‌ری، کارت گه‌یشتۆته ئه‌و پرا‌ده‌یه‌ی که من ده‌بینم، و دلنیا‌به‌تووشی تاقیکردنه‌وه ده‌بیته، جا ئه‌گه‌ر تووشی تاقیکردنه‌وه بو‌و‌پت، هه‌وال له‌سه‌ر من نه‌ده‌یت، و به‌هه‌مان شیوه‌ تازه پپی گه‌یشتووه‌که گه‌یشته ئاستیک کو‌پری زگماگ و به‌له‌کی چاک ده‌کرده‌وه، و ده‌رد و نه‌خۆشیه‌کانی دیکه‌یشی چاره‌سه‌ر ده‌کرد، و هاوکۆ‌ریکی پاشا کو‌پری بوو و هه‌والی تازه پیگه‌یشتووه‌که‌ی بیست، و به‌خه‌لات زۆره‌وه هات بو لای، ووتی: هه‌موو ئه‌م دیاربه‌ بو تو ئه‌گه‌ر چاکم بکه‌یته‌وه. ئه‌ویش ووتی: من که‌س چاک ناکه‌مه‌وه، به‌لکو هه‌ر ته‌نها خودای گه‌وره‌ خه‌لکی چاک ده‌کاته‌وه، ئه‌گه‌ر تو‌پیش باوه‌ر به‌ خودا به‌ئینیت، داوات بو ده‌که‌م خودای گه‌وره‌ چاکت بکاته‌وه، ئه‌ویش باوه‌ری به‌ خودا هینا و خودای گه‌وره‌ شیفا‌یدا، و پاشان کابرا چوو بو لای پادشا وله لای دانیشته‌ هه‌روه‌ک چون له‌پیشدا داده‌نیشته، پادشا پپی ووت: کئ چاوی پیدا‌یته‌وه؟ ووتی: په‌روه‌ردگارم، (پادشا) ووتی: بو په‌روه‌ردگار‌یکی ترت هه‌یه‌ جگه‌ له من؟ ووتی: په‌روه‌ردگاری من و تو‌پیش هه‌ر الله‌یه، ئه‌ویش گرتی و ده‌ستی کرد به‌ ئه‌شکه‌نجه‌ دانی تاوه‌کو خه‌به‌ری له‌ منداله‌که‌ دا، ئینجا منداله‌که‌ بان هینا، پادشا پپی ووت: کوره‌ بچکۆله‌ی خو‌م، له جادووگه‌ریدا گه‌یشتوویته ئاستیک که کو‌پری و به‌له‌کی چاک ده‌که‌یته‌وه، و ئه‌وه و ئه‌وه ده‌که‌یت، و کوره‌ منداله‌که‌ ووتی: من که‌س چاک ناکه‌مه‌وه، ته‌نها هه‌ر خودای گه‌وره‌ خه‌لکی چاک ده‌کاته‌وه، و ئه‌ویشی گرتی و ده‌ستی کرد به‌ ئه‌شکه‌نجه‌دانی، تا منداله‌که‌ هه‌والی دا سه‌باره‌ته‌ به‌ کابرای خواناس، و خواناسه‌که‌یش هینرا و پپی ووترا: له دینه‌که‌ته‌ پاشگه‌ز به‌ره‌وه، ئه‌ویش پرا‌زی نه‌بوو، و پادشا بانگی کرد و منشار هینرا و سه‌ری کرا به‌دوو که‌رته‌وه، پاشان هاوکۆ‌ره‌که‌ی پادشا هینرا، و پپی ووترا: له دینه‌که‌ته‌ پاشگه‌ز به‌ره‌وه ئه‌ویش پرا‌زی نه‌بوو، و به‌منشار سه‌ری کرا به‌دوو که‌رته‌وه، و ئینجا منداله‌که‌ بان هینا و پپی ووترا له دینه‌که‌ته‌ پاشگه‌ز به‌ره‌وه، ئه‌ویش پرا‌زی نه‌بوو، و پاشان دای به‌ده‌ست کۆمه‌لیک له‌ پیاوه‌کانی و ووتی: بیهن بو سه‌ر ئه‌و شاخه‌ و سه‌ری بخه‌ن به‌سه‌ریدا، که گه‌یشتنه‌ لوته‌که‌ی شاخه‌که، ئه‌گه‌ر له دینه‌که‌ی پاشگه‌ز بو‌وبه‌وه باشه، ئه‌گه‌ر نا فری‌بده‌نه‌ خواره‌وه، ئه‌وانیش بر‌دیان و به‌ شاخه‌که‌دا سه‌ریان خست، و منداله‌که‌ ووتی: خوا‌یه چون ده‌ته‌و‌پت ئه‌مانه‌م له‌ کۆلبکه‌ره‌وه، و شاخه‌که‌ که‌وته‌ له‌رزین و ئه‌وان که‌وته‌ خواره‌وه، و ئه‌ویش هاته‌وه‌ بو لای پادشا، و پادشا پپی ووت: هاوه‌له‌کانت چیان کرد؟ ووتی: خودا له‌ کۆلمی کردنه‌وه، و ئه‌ویش دایه‌وه‌ ده‌ست چهنده‌سیکی دیکه‌ له‌ پیاوه‌کانی و ووتی: بیهن له‌ به‌له‌می‌کدا هه‌لیگرن تا ده‌گه‌نه‌ ناوه‌پراستی ده‌ریاک، و ئه‌گه‌ر له دینه‌که‌ی پاشگه‌ز بو‌وبه‌وه باشه ئه‌گه‌ر نا فری‌بده‌نه‌ ناوی، و ئه‌وانیش بر‌دیان، و منداله‌که‌ ووتی: خودابه‌ چون ده‌ته‌و‌پت ئه‌مانه‌م له‌ کۆلبکه‌ره‌وه، و به‌له‌مه‌که

هه لگه پرايهوه وهه موو نوقم بوون، وئو ویش پاش ئه وهی ده ربازی بوو هاته وه بو لای پادشا، و پادشا پئی ووت: هاهه له کانت چیان لیتهات؟ ووتی: خودا له کۆلمی کردنه وه، وئینجا به پادشای ووت: تۆ ناتوانیت من بکوژیت، هه تا چیت پئده لیم ئه وه ده کهیت، ووتی: ئه وه چیه؟ ووتی: خه لکی هه موو له به ک گۆره پاندا کۆ بکه ره وه ویم به سته به دار بکه وه، و پاشان تیر بک ده ره یته، و تیره که به خه ره ناو که وانه که وه و پاشان بلئ: به ناوی خودای پهروه ردگاری منداله که و دوای ئه وه تیره که م تیر گره، ئه گه ر تۆ ئه مه ت کرد، ئیتر ده مکوژیت، وئو ویش هه موو خه لکی له به ک شویندا کۆ کرده وه و له سه ر لقی دار خورمایه ک منداله که ی به سته وه، و پاشان تیر بکی له هه لگرت، و خسته ناو که وانه که وه، ووتی: به ناوی خودا، پهروه ردگاری منداله که، و تیره که ی تیر گرت، و بهر لایه کی سه ری که وت، و منداله که مرد، و پاشان خه لکی هه موو ووتیان: باوه رمان هینا به پهروه ردگاری منداله که، باوه رمان هینا به پهروه ردگاری منداله که، و پیاو بک هات بو لای پادشا و پئی ووت: ئایا ده زانیت ئه وه ی لپی ده ترسایت سویند به خودا ئه مپرو روویدا، خه لکی تازه باوه ریان هینا، ئه ویش فه رمانی ده رکرد به چال هه لکردن له سه ر کوچه و کۆلانه کان و ناگریان تیدا کرایه وه و پادشا که ووتی: هه رکه سیک له دینه که ی پاشگه ز نه بو یه وه بیسو تین، یا ن پئی بووتریت: خۆتی تئ فرییده، ئه وانیش وایان کرد، هه تا وه کو ته نانه ت ژنیک هات مندالیکی خۆی پئ بوو، سه لی کرد و ترسا له وه ی خۆی تئ فرییدا، و منداله که ی پئی «ووت: دایه ئارام بگه ره، چونکه به راستی تۆ له سه ر هه قیت

[[سه حیح - راست]] [[مسلم (ریوايه تی کردوه)]]

پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - پیمان پرا ده که به نیت که له ئومه تانی پئش ئیمه پادشایه ک هه بوو، و جادوو گه ر بکی هه بوو، کاتیک جادوو گه ره که پیر بوو به پادشای ووت: من چومه ته ته مه نه وه و گه نجیکم بو بنیره با فیری جادووی بکه م، پادشا که گه نجیکی بو نارد تا فیری سیحری بکات، وله پریگای گه نجه که دا که هاتوچۆی پیدا ده کرد؛ خواناسیکی گۆشه گیر هه بوو و گه نجه که جار بکیان له لای دانیشت، و گوپی له قسه کانی پراگرت و پئی خۆش بوو، جا کاتیک ده چوو بو لای جادوو گه ره که به لای خواناسه که دا ده رویشت وله لای داده نیشت، بو به جادوو گه ره که لئیده دا به هۆی دواکه و تینه وه، و گه نجه که سه کالای ئه مه ی لای خواناسه که کرد، وئو ویش ووتی: ئه گه ر له جادوو گه ره که ترسای بلئ: له ماله وه دوایان خستم، کاتیکیش له ماله وه ترسایت بلئ جادوو گه ره که دوای خستم، له کاتیکدا ئه و له سه ر ئه م حاله به رده وام بوو؛ روژ بکیان بی نی ئازه لئیکی گه وره پئی هاتوچۆی له خه لکی گرتوه، ووتی: ده بی ئه مپرو بزانه، ئایا جادوو گه ره که باشته ریان خواناسه که؟ به رد بکی هه لگرت، ووتی: خواجه ئه گه ر کرده وه ی خواناسه که ت له لا خۆشه و یستته ره له کرده وه کانی جادوو گه ره که؛ ئه م ئازه له بکوژه تا خه لکی ده ربازیان بیت، و به رده که ی تیر گرت و ئازه له که ی گوشت و خه لکه که ده ربازیان بوو، و پاشان هات بو لای خواناسه که وئه مه ی بو باسکرد، و کابرای خواناس پئی ووت: ئه ی کوری خۆم، ئه مپرو تۆ له من باشته ری، کارت گه یشتۆته ئه و پرا ده یی که من ده بی نیم، دلنایه تۆ تووشی تاقیکردنه وه ده بیت، و جا ئه گه ر تووشی تاقیکردنه وه بووت، هه وال له من مه ده، له کاتیکدا تازه پیگه یشتوو هه که وای لئیهاتوو کوپری زگماگ و به له کی چاک ده کرده وه، و ده رد و نه خۆشییه کانی دیکه ییشی چاره سه ر ده کرد به ئیزنی خودای گه وره، و هاو کۆر بکی پادشا که کوپر ببوو ئه مه ی بیست، و به خه لاتیکی زۆره وه هات بو لای تازه پیگه یشتوو هه که، ووتی: هه موو ئه م دیاره بو تۆ ئه گه ر چاکم بکه یته وه. و گه نجه که ووتی: خۆ من که س چاک ناکه مه وه، به لکو هه ر ته نها خودای گه وره خه لکی چاک ده کاته وه، ئه گه ر تۆیش باوه ر به خودا به نیت، داوات بو ده که م خودای گه وره چاکت بکاته وه، ئه ویش باوه ری به خودا هینا و خوی گه وره چاک کرده وه، و پاشان هاته وه بو لای پادشا و له لای دانیشت هه ره ک چۆن له پئشدا داده نیشت، و پادشا پئی ووت: کئ چاوی پئدایته وه؟ ووتی: پهروه ردگارم، و پادشا ووتی: بو پهروه ردگار بکی ترت هه یه جگه له من؟ ووتی: پهروه ردگاری من و تۆیش هه ر الله یه. ئه ویش گرتی و ده سته کرد به ئه شکه نجه دانی تا وه کو خه به ری له گه نجه که دا، و پاشان گه نجه که یان هینا، و پادشا پئی ووت: کوری خۆم، له جادوو گه ربیدا گه یشتوو یته ئاستیک که کوپر و به له کی چاک ده کاته وه، وئه وه وئه وه ده که یته. و گه نجه که ووتی: من که س چاک ناکه مه وه، ته نها هه ر خودای گه وره خه لکی چاک ده کاته وه، وئو ویشی گرت و ده سته کرد به ئه شکه نجه دانی، تا گه نجه که هه والی دا سه باره ت به کابرای خواناس. و خواناسه که ییش هینرا و پئی ووترا: له دینه که ت پاشگه ز به ره وه، ئه ویش پرازی نه بوو، و پادشا بانگی کرد و به مشار سه ری کرا به دوو که رته وه. پاشان هاوده مه که ی پادشا هینرا، و پئی ووترا: له دینه که ت پاشگه ز به ره وه ئه ویش پرازی نه بوو، و به مشار سه ری کرا به دوو که رته وه. و پاشان گه نجه که هیندرا و پئی ووترا: له دینه که ت پاشگه ز به ره وه، وئو ویش پرازی نه بوو، و پادشا که گه نجه که ی دایه ده ست کۆمه لئیک له پیاوه کانی له نیوان سه ی بو ده که س ده بوون. ووتی: بیهن بو سه ر ئه و شاخه و سه ری بخه ن به سه ریدا، که گه یشتنه لوتکه که ی شاخه که، ئه گه ر له دینه که ی پاشگه ز بو یه وه باشه، وئه گه ر نا فرییده نه خواره وه، ئه وانیش بر دیان و به شاخه که دا سه ریان خست. و گه نجه که ووتی: خواجه چۆن ده ته ویت ئه مانه م له کۆلبکه ره وه،

